

Mod muren

Viljen til tilgivelse Af Peter Skov-Jakobsen

Endnu en tysk filmperle rammer de danske lærreder. En tysk film hvor der tales ligeså meget tyrkisk som tysk. En flot film om at være tyrkisk og tysk – og en ligeså flot film om at være tysk med tyrkisk baggrund.

Det hele tager sit udgangspunkt i en scene i Istanbul. Her spilles der bryllupsmusik som skik er; et smukt kærlighedsdigt. Men så går det ellers hjem til den tyrkisk-tyske kultur i Hamborg. Der er bumsen, Cahit, der ikke kan finde vej i livet, men er

forsumpet. Senere går det op for seeren at grunden måske er kærligheden til den hustru der døde. Han lever et ussel liv. Omstændighederne er ækle. Han kører i en kæmpebrandert ind i muren. På hospitalet, altså den psykiatriske afdeling, møder han Sibel der ikke ser længe på ham inden hun vil giftes med ham. Hun har forsøgt at tage sig af dage. Hun er også op ad muren; men på en anden måde. Hun er lukket inde af sin familie. Hun vil ud, leve, elske, være til, være sig selv. De indgår et arrangeret ægteskab – altså arrangeret af dem selv for at de bedre kan finde sig i deres respektive verdener. De skaber rum for hinanden; men der sker noget som ikke var tilsigtet. Den mere end tyve år ældre Cahit bliver forelsket i Sibel. Oplevelsen af hende får ham til at se anderledes på verden. Han kan ikke lade være med at provokere i den tyrkisk-tyske sammenhæng.

Humor og galskab slippes løs i denne film. Hvis man har sarte sprognerver, skal man holde sig langt væk for sprogets gloser bruges helt ud i hjørnerne. Der beskrives også mærkelige samlivsformer. Men filmen ånder af indhold. Cahit holder sig til Maren som han har elsket med i mange år – i hvert fald når han var i humør til det. Men deres kærlighed er voldsom og aggressiv, nærmest vred, og den fysiske udfoldelse minder mere om overfald end hengivenhed. Om så smukkere er scenerne hvor Sibel og Cahit efter langt tids samliv endelig finder hinanden. Her udspilles seksualiteten med en næsten åndeløs skønhed og sarthed. Dramaet fortsætter dog!

Naturligvis kan det ikke ende dér. Der må flere kulturelle opgør til med familien efter et jalousidrama der sender Cahit i fængsel og Sibel til Istanbul. Her ender livet i rigdom og fast

forhold for Sibel der havde lovet Cahit at vente. Da han kommer ud, opsøger han hende i Istanbul, og følelserne er der stadigvæk – en skønhed uden ende; men livet kræver sine ofre.

Det er en flot film om at være tyrkisk og tysk – og det er ligeså flot en film om at være tysk med tyrkisk baggrund. Det er en film om at det ikke er nemt at skulle leve mellem to kulturer; men at det heller ikke kan være anderledes. Der er mange kampe der skal stå igennem – nemme svar findes der ikke. Filmen er præget af hudløs ærlighed og en fantastisk sanselighed både når det gælder det erotiske og slagsmålene. Her bliver man trukket gennem mange misforståelser – kulturelle forskelle – sociale tragedier.

Men spændende er det at se en film der tør tage alle disse kulturelle temaer op om hvordan det er at være indvandrer. Det vækker i hvert fald til eftertanke da Cahit løber ind i en taxachauffør i Istanbul, som er ved at ramme loftet af glæde over at han kommer fra Tyskland, selv om de begge allerede har taget henholdsvis nordtyskerens og sydtyskerens aversioner mod hinanden på sig. Karakteristisk nok taler de tysk fra det øjeblik. Det er en flot film om at have to hjertekulturer og to hjertesprog. Man kan ikke sådan løbe fra sin herkomst – og man kan ikke lade være med at elske sin hjemstavn (altså der hvor man bor).

Filmfakta

Gegen die Wand - Tyskland 2004 - instr. og manus: Fatih Akin - Medv.: Birol Ünel (Cahit Tomruk), Sibel Kekilli (Sibel Güner), Catrin Striebeck (Maren), Güven Kirac (Seref), Meltem Cumbul (Selma) - 121 min. - Dansk biografpremiere 26/11 2004 - Udlejning: Marco Film - Tilladt for børn over 15.

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5561&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/head-on-film-review-by-symon-parsons>

<http://www.schnitt.de/202,1615,01.html>